RETTENS KENDELSE (Første Afdeling)
6. december 1999 *

I sag T-178/99,

Sonia Marion Elder og **Robert Dale Elder**, Dundee (Det Forenede Kongerige), ved solicitor Scott Crosby, 9, rond-point Schuman, Bruxelles

sagsøgere,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Ulrich Wölker og Xavier Lewis, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagnercentret, Kirchberg,

sagsøgt,

* Processprog: engelsk.

angående en påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 8. juni 1999 om ikke at give sagsøgerne aktindsigt i referater af møder i Det Rådgivende Udvalg for Merværdiafgift,

har

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS
(Første Afdeling)

sammensat af præsidenten, B. Vesterdorf, og dommerne C.W. Bellamy og M. Vilaras,

justitssekretær: H. Jung,

afsagt følgende

Kendelse

Relevante retsforskrifter

1 Den 6. december 1993 godkendte Kommissionen og Rådet en fælles adfærdskodeks for aktindsigt i Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 340, s. 41, herefter »adfærdskodeksen«).

2 Kommissionen vedtog adfærdskodeksen i afgørelse 94/90/EKSF, EF, Euratom af 8. februar 1994 om aktindsigt i Kommissionens dokumenter (EFT L 46, s. 58, herefter »afgørelse 94/90«).

3 I artikel 2 i afgørelse 94/90 bestemmes følgende:

»[...]

2) Den, der begærer aktindsigt, underrettes skriftligt inden en måned af den pågældende generaldirektør eller anden ansvarlige tjenestegrenschef eller den i generalsekretariatet udpegede direktør eller af en anden tjenestemand på en af disses vegne om, hvorvidt begæringen er imødekommet eller ikke kan forventes imødekommet. I sidstnævnte tilfælde meddeles tillige den, der begærer aktindsigt, at han inden en måned kan anmode Kommissionens generalsekretær om at ændre indstillingen; afgives en sådan anmodning ikke inden en måned, betragtes den oprindelige begæring som bortfaldet.

[...]

4) Besvares en begæring om aktindsigt ikke inden en måned af en af de i stk. 2 omtalte tjenestemænd, betragtes begæringen som afslået.

Besvares en anmodning om at ændre indstillingen ikke inden for en måned, betragtes begæringen som afslået.«

4 Adfærdskodeksen, som Kommissionen har vedtaget, indeholder under overskriften »Behandling af de oprindelige begæringer«, tredje afsnit, følgende bestemmelse:

»Når det dokument, som institutionen ligger inde med, har en fysisk eller juridisk person, en medlemsstat, en anden EF-institution eller et EF-organ eller enhver anden national eller international organisation som ophavsmand, skal begæringen stiles direkte til dokumentets ophavsmand.«

Faktiske omstændigheder og retsforhandlinger

5 Ved skrivelse af 30. november 1998 har sagsøgerne under henvisning til afgørelse 94/90 over for Kommissionen begæret aktindsigt i referater af møder i Det Rådgivende Udvalg for Merværdiafgift (herefter »Momsudvalget«) med henblik på Det Forenede Kongeriges eventuelle forelæggelse af spørgsmål for udvalget i medfør af artikel 4 og 29 i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 45, s. 1, herefter »sjette direktiv«). Til støtte for deres begæring anførte sagsøgerne, at visse bestemmelser i den britiske momslovgivning direkte påvirkede deres

retsstilling, og at de ønskede at undersøge, om Det Forenede Kongerige i overensstemmelse med sjette direktivs artikel 4, stk. 4, som udgjorde hjemmelen for indførelsen af disse bestemmelser, forud havde haft samråd med momsudvalget.

6 Da sagsøgerne ikke modtog noget svar på deres begæring, indgav de i skrivelse af 6. januar 1999 en bekræftende begæring til Kommissionens generalsekretær i medfør af artikel 2, stk. 2, i beslutning 94/90.

7 Samtidig oplyste generaldirektøren for Kommissionens Generaldirektorat for Beskatning og Toldunion (GD XXI) i en skrivelse, der blev meddelt sagsøgernes advokat den 11. januar 1999, over for sagsøgerne, at ifølge Momsudvalgets forretningsorden var dets drøftelser fortrolige, medmindre de deltagende medlemsstater enstemmigt besluttede noget andet. Ud fra hensynet til at hemmeligholde dets drøftelser og til ikke at skade de økonomiske interesser i Fællesskaberne fandt Momsudvalget derfor, at der ikke kunne gives dem aktindsigt i dets møde referater.

8 Ved skrivelse af 9. februar 1999 svarede Kommissionens generalsekretariat sagsøgerne, at deres begæring ville blive behandlet hurtigst muligt, men at der formentlig ville gå mere end en måned, før de fik svar.

9 Den 3. marts 1999 modtog sagsøgerne en skrivelse fra Kommissionens generalsekretær, hvori han anførte, at selv om referaterne af møderne i Momsudvalget affattes af Kommissionens tjenestegrene, der virker som sekretariat for Momsudvalget, vedtages de formelt af sidstnævnte. Da Momsudvalget måtte anses for ophavsmand til dokumenterne i adfærdskodeksens forstand, skulle en begæring som den af sagsøgerne indgivne rettes direkte til Momsudvalget. Generalsekre-

tæren oplyste dog sagsøgerne nærmere dels, at deres begæring med henblik på sagens fremme var blevet oversendt til Momsudvalget, så det kunne tage stilling til den, dels, at Det Forenede Kongerige havde konsulteret Momsudvalget flere gange mellem 1979 og 1996 vedrørende anvendelsen af sjette direktivs artikel 4, stk. 4.

10 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 1. april 1999 anlagde sagsøgerne sag med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse om ikke at give dem aktindsigt i de pågældende dokumenter.

11 Ved skrivelse af 8. juni 1999 meddelte formanden for Momsudvalget sagsøgerne, at medlemsstaternes repræsentanter i Momsudvalget enstemmigt havde besluttet ikke at give dem aktindsigt i mødereferaterne.

12 Da sagsøgerne betragtede dette som Kommissionens endelige afgørelse af deres begæring, har de ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 6. august 1999 anlagt nærværende sag med påstand om annullation af afgørelsen af 8. juni 1999 (herefter »den anfægtede afgørelse«).

13 Sagsøgerne har derfor hævet annullationssøgsmålet i sag T-78/99, som siden er blevet slettet af registret ved Rettens kendelse af 13. oktober 1999.

14 Ved skrivelse af 3. august 1999 meddelte Kommissionen sagsøgerne, at GD XXI var blevet anmodet om at foretage en fornyet behandling af deres begæring om aktindsigt i Momsudvalgets mødereferater, fordi det fremgik af Rettens dom af 19. juli 1999 (sag T-188/97, Rothmans mod Kommissionen, Sml. II, s. 2463), at det er Kommissionen, der skal træffe afgørelse vedrørende begæringer om aktindsigt i mødereferater fra rådgivende udvalg såsom Momsudvalget.

15 Ved processkrift indleveret til Rettens Justitskontor den 30. september 1999 har Kommissionen anmodet Retten om at fastslå, at det er ufornødent at træffe afgørelse i sagen, idet sagsøgernes begæring om aktindsigt i Momsudvalgets mødereferater skulle underkastes en fornyet behandling af GD XXI, og at den afgørelse, der ville blive truffet, ville medføre, at den anfægtede afgørelse ville blive tilbagekaldt.

16 Ved skrivelse indleveret til Rettens Justitskontor den 20. oktober 1999 har Kommissionen tilsendt Retten en skrivelse af 30. september 1999 fra generaldirektøren for GD XXI til sagsøgerne, hvori han efter at have foretaget en fornyet behandling af deres begæring om aktindsigt som følge af dommen i den ovennævnte sag Rothmans mod Kommissionen, på ny giver afslag på aktindsigt i Momsudvalgets mødereferater, nu under påberåbelse af adfærdskodeksen og nærmere bestemt undtagelsen angående beskyttelsen af fortrolighed. Kommissionen har heraf udledt, at den anfægtede afgørelse er blevet tilbagekaldt, og at det derfor ikke længere er fornødent at træffe afgørelse i sagen.

17 I deres bemærkninger til begæringen om, at det fastslås, at det er ufornødent at træffe afgørelse, som blev indgivet til Rettens Justitskontor den 8. november

1999, har sagsøgerne anført, at de ikke vil modsætte sig, at sagen afsluttes. De har nærmere anført, at de har indgivet en bekræftende begæring om aktindsigt i dokumenterne til Kommissionens generalsekretær, og har heraf udledt, at uanset hvad indholdet af Kommissionens afgørelse bliver, vil den endeligt erstatte skrivelsen af 8. juni 1999. De er dog af den opfattelse, at denne skrivelse udgjorde en endelig retsakt, som de var berettigede til at anfægte, og at Kommissionen på grund af dens adfærd bør tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Begæringen om, at det fastslås, at det er ufornødent at træffe afgørelse

18 Med sin begæring om, at det fastslås, at det er ufornødent at træffe afgørelse, har Kommissionen rejst en formalitetsindsigelse i henhold til procesreglementets artikel 114, stk. 3, som skal afgøres uden at indlede den mundtlige forhandling.

19 Da Kommissionen traf sin afgørelse den 30. september 1999, trak den stiltiende den anfægtede afgørelse tilbage, idet den fandt, at det ifølge fællesskabslovgivningens krav til aktindsigt i dokumenter, som nærmere var blevet fastsat i den ovennævnte dom i sagen Rothmans International mod Kommissionen, påhvilede den at træffe afgørelse vedrørende begæringer om aktindsigt i Momsudvalgets dokumenter.

20 Under disse omstændigheder må tilbagekaldelsen af den anfægtede afgørelse anses for at have tilsvarende virkninger som en dom om annullation, uden at der

herved tages stilling til sagsøgernes ret til eventuelt at anfægte lovligheden af Kommissionens generalsekretærs endelige afgørelse vedrørende deres begæring under en separat sag. Hvis den anfægtede afgørelse, som nu er tilbagekaldt, blev annulleret ved dom, ville dette ikke have andre retsvirkninger end tilbagekaldelsen.

21 Sagsøgerne har derfor ikke længere nogen interesse i annullation af den anfægtede retsakt. Det følger heraf, at nærværende sag er blevet uden genstand (jf. Rettens kendelse af 28.5.1997, sag T-145/95, Proderec mod Kommissionen, Sml. II, s. 823, præmis 27, og den deri nævnte retspraksis).

22 Det er derfor ufornødent at træffe afgørelse i sagen.

Sagens omkostninger

23 Ifølge procesreglementets artikel 87, stk. 6, er Retten, såfremt det er ufornødent at træffe afgørelse om sagens genstand, frit stillet i sin afgørelse om sagens omkostninger.

24 I den foreliggende sag har Kommissionen efter sagens anlæg tilbagekaldt den anfægtede afgørelse af en grund, som sagsøgeren har påberåbt sig under sagen. Under disse omstændigheder bør Kommissionen dømmes til at betale sagens omkostninger.

Af disse grunde

bestemmer

RETTEN (Første Afdeling)

1) **Det er ufornødent at træffe afgørelse i sagen.**

2) **Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber betaler sagens omkostninger.**

Således bestemt i Luxembourg den 6. december 1999.

H. Jung

Justitssekretær

B. Vesterdorf

Præsident